Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)

1. juni 2016 *

»Fælles landbrugspolitik — direkte betalinger — yderligere kriterier for miljømæssige fokusområder i kort omdrift — artikel 45, stk. 8, i delegeret forordning (EU) nr. 639/2014 — artikel 46, stk. 9, litra a), i forordning (EU) nr. 1307/2013 — magtmisbrug — retssikkerhed — forbud mod forskelsbehandling — berettiget forventning — ejendomsret — begrundelsespligt«

I sag T-662/14,

Ungarn ved M. Fehér og G. Koós, som befuldmægtigede,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved H. Kranenborg, A. Sipos og G. von Rintelen, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af den del af første punktum i artikel 45, stk. 8, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitiks støtteordninger og om ændring af bilag X til nævnte forordning (EUT 2014, L 181, s. 1), der bestemmer det følgende: »ved at de fra den liste, der er udarbejdet i henhold til artikel 4, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1307/2013 udvælger de økologisk set bedst egnede træarter, og udelukker dermed træarter, som entydigt ikke er naturligt hjemmehørende«,

har

RETTEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Prek, og dommerne I. Labucka og V. Kreuschitz (refererende dommer),

justitssekretær: fuldmægtig S. Bukšek Tomac,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 2. december 2015,

afsagt følgende

* Processprog: ungarsk.

Dom [1]

Tvistens baggrund

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT 20143, L 347, s. 608, herefter (»grundforordningen«) fastlægger en ny retlig ramme for direkte støtte bevilget som led i den fælles landbrugspolitik.

2 Et af målene for den fælles landbrugspolitik, som denne er blevet omdefineret af grundforordningen, er at forbedre de miljømæssige resultater gennem en obligatorisk forgrønnelseskomponent af de direkte betalinger, som vil støtte landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet, og finde anvendelse i hele Den Europæiske Union. Med henblik herpå bør medlemsstaterne anvende en del af deres nationale lofter over direkte betalinger til at bevilge en årlig betaling i tillæg til grundbetalingen til obligatoriske driftsmetoder, som landbrugere skal benytte, og som først og fremmest har fokus på klima- og miljøpolitiske mål. En af disse driftsmetoder, der skal finde anvendelse på hele bedriftens støtteberettigede areal, består i etablering af miljømæssige fokusområder (37. betragtning til grundforordningen). Disse områder skal navnlig etableres for at beskytte og forbedre især biodiversiteten på landbrug (44. betragtning til grundforordningen).

3 Grundforordningen bestemmer således, at hvis en bedrifts agerjord dækker mere end 15 hektar, sikrer landbrugeren fra den 1. januar 2015, at et areal, der mindst svarer til 5% af den pågældende bedrifts agerjord, som landbrugeren anmeldte, er miljømæssigt fokusområde (grundforordningens artikel 46, stk. 1).

4 Blandt de forskellige områder, der af medlemsstaterne kan betragtes som miljømæssige fokusområder, er arealer med lavskov med kort omdriftstid og uden brug af mineralsk gødning eller plantebeskyttelsesmidler [grundforordningens artikel 46, stk. 2, litra g)].

5 For at sikre en effektiv og sammenhængende etablering af de miljømæssige fokusområder tillægger grundforordningen Europa-Kommissionen beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til fastlæggelse af yderligere kriterier for, hvornår arealer kan opnå status som miljømæssige fokusområder (45. betragtning til grundforordningen). Således bestemmer grundforordningens artikel 46, stk. 9, litra a), at Kommissionen tillægges beføjelse til at fastsætte yderligere kriterier for de typer arealer, der er omhandlet i samme bestemmelses stk. 2, der omfatter de ovenfor nævnte arealer med lavskov med kort omdriftstid, for at de kan opnå status af miljømæssigt fokusområde.

6 På grundlag af denne beføjelse vedtog Kommissionen den delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til grundforordningen (EUT 2014, L 181, s. 1, herefter »den delegerede forordning«).

7 I den delegerede forordning definerede Kommissionen yderligere kriterier for bestemte typer miljømæssige fokusområder. For så vidt angår arealer i kort omdrift, hvor der ikke anvendes mineralske gødningsmidler og/eller plantebeskyttelsesmidler, har Kommissionen præciseret, at medlemsstaterne opstiller en liste over træarter, der kan anvendes til dette formål, ved at de fra den liste, der er udarbejdet i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra c), udvælger de økologisk set bedst egnede træarter, og dermed udelukker træarter, som entydigt ikke er naturligt hjemmehørende (den delegerede forordnings artikel 45, stk. 8).

1 — Der gengives kun de præmisser i nærværende dom, som Retten finder det relevant at offentliggøre.

8 Efter offentliggørelsen af den delegerede forordning anlagde Ungarn sag for Retten med påstand om annullation af den nævnte forordnings artikel 45, stk. 8, for så vidt som den bestemmer, at der i forhold til lavskov i kort omdrift alene kan udvælges de økologisk set bedst egnede træarter, og dermed udelukker træarter, som entydigt ikke er naturligt hjemmehørende (herefter »den omtvistede begrænsning«).

Retsforhandlinger og parternes påstande

9 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 15. september 2014 anlagde Ungarn nærværende sag.

10 Ungarn har nedlagt følgende påstande:

— Den del af første punktum af artikel 45, stk. 8, i den delegerede forordning, som bestemmer følgende: »ved at de fra den liste, der er udarbejdet i henhold til artikel 4, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1307/2013 udvælger de økologisk set bedst egnede træarter, og udelukker dermed træarter, som entydigt ikke er naturligt hjemmehørende«, annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

11 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Ungarn tilpligtes at betale sagens omkostninger.

12 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Fjerde Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling. Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret mundtlige spørgsmål fra Retten under retsmødet den 2. december 2015.

Om realiteten

13 Ungarn har i det væsentlige anført, at Kommissionen ved vedtagelsen af den omtvistede begrænsning for det første har overskredet sine beføjelser og på uberettiget vis har begrænset medlemsstaternes skønsbeføjelse, for det andet har taget hensyn til kriterier, der er i strid med grundforordningen, for det tredje har misbrugt sin magt, for det fjerde har tilsidesat retssikkerhedsprincippet, for det femte har tilsidesat princippet om forbud mod forskelsbehandling, for det sjette har tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, for det syvende har tilsidesat princippet om beskyttelse af ejendomsretten og for det ottende har tilsidesat begrundelsespligten.

Om tilsidesættelsen af grænserne for Kommissionens beføjelser og medlemsstaternes skønsbeføjelse

14 Ungarn er i det væsentlige af den opfattelse, at Kommissionens indførelse af den omtvistede begrænsning er ulovlig, fordi Kommissionen har overskredet den beføjelse, der er tildelt den i henhold til grundforordningen, og at Kommissionen har gjort medlemsstaternes beføjelse til at vælge træarter, der kvalificerer sig til lavskov med kort omdriftstid, der opfylder kriterierne for de miljømæssige fokusområder, teoretisk. Ifølge Ungarn følger den tilsyneladende vide ordlyd af den beføjelse, som Kommissionen har fået tildelt, af den omstændighed, at de områder, i forhold til hvilke Kommissionen har beføjelse til at fastsætte kriterier, er særligt heterogene. Heraf følger ikke, at Kommissionen har en bred skønsbeføjelse. Udvælgelsen af de træarter, der skal anvendes, hører ind under medlemsstaternes kompetence og vide skønsbeføjelse, som er tildelt dem i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 1, litra k), og artikel 4, stk. 2, litra c), samt 55. betragtning til den delegerede forordning. Denne

kompetence og skønsbeføjelse er til hinder for den måde, hvorpå Kommissionen i den foreliggende sag har brugt sin beføjelse. Den omtvistede begrænsning fratager medlemsstaternes skønsbeføjelse sin betydning. Kommissionen har bestridt, at den ved at vedtage den omtvistede begrænsning har overskredet de beføjelser, der er tildelt den i henhold til grundforordningen.

15 Med hensyn til disse klagepunkter skal det bemærkes, at grundforordningens artikel 4, stk. 1, litra k), definerer lavskov med kort omdriftstid som »arealer udlagt med træarter henhørende under KN-kode 0602 90 41, der skal defineres af medlemsstaterne, og som består af træagtige flerårige afgrøder, hvis rodnet eller stubbe forbliver i jorden efter høst, og hvorfra der vokser nye skud det følgende år«, og bestemmer, at »[medlemsstaterne fastsætter deres] maksimale omdriftstid«. Derudover bestemmer grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra c), at medlemsstaterne »fastlægger de træarter, der kvalificerer sig til lavskov med kort omdriftstid, og fastsætter den maksimale omdriftstid med hensyn til disse træarter, jf. stk. 1, litra k)[, i grundforordningens artikel 4]«.

16 I øvrigt tillægger grundforordningens artikel 46, stk. 9, litra a), Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på fastsættelse af yderligere kriterier for de typer arealer, der er omhandlet i samme forordnings artikel 46, stk. 2, for at de kan opnå status af miljømæssigt fokusområde. I henhold til sidstnævnte bestemmelse beslutter medlemsstaterne senest den 1. august 2014, hvilket eller hvilke af de områder, som efterfølgende er opregnet i den nævnte artikel, der skal betragtes som miljømæssigt fokusområde. På denne liste nævnes arealer med lavskov med kort omdriftstid og uden brug af mineralsk gødning eller plantebeskyttelsesmidler. Således tillægger grundforordningens artikel 46, stk. 9, litra a), Kommissionen beføjelse til at fastsætte kriterier for, hvilke arealer med lavskov med kort omdriftstid og uden brug af mineralsk gødning eller plantebeskyttelsesmidler der skal betragtes som miljømæssigt fokusområde.

17 45. betragtning til grundforordningen, der angiver begrundelsen bag den beføjelse, der er tillagt Kommissionen, anfører, at »[Kommissionen] [f]or at sikre en effektiv og sammenhængende etablering af de miljømæssige fokusområder og under hensyntagen til medlemsstaterne særlige karakteristika, bør […] tillægges beføjelse til at vedtage visse retsakter med hensyn til fastlæggelse af yderligere kriterier for, hvornår arealer kan opnå status som miljømæssige fokusområder; anerkendelse af andre typer miljømæssige fokusområder; etablering af omregnings- og vægtningsfaktorer for visse typer af miljømæssige fokusområder; fastlæggelse af regler for medlemsstaternes overholdelse af en del af det miljømæssige fokusområde på regionalt plan; fastlæggelse af regler for den kollektive gennemførelse af bedrifters forpligtelse til at sikre, at miljømæssige fokusområder ligger i nærheden af hinanden; fastlæggelse af rammen for de kriterier, som medlemsstaterne skal fastsætte for at definere en sådan nær beliggenhed, samt fastlæggelse af metoderne til at definere andelen af skovområder i forhold til landbrugsarealer«.

18 I medfør af grundforordningens artikel 46, stk. 9, litra a), vedtog Kommissionen den omtvistede begrænsning, der fastsætter yderligere kriterier for at kvalificere et areal som et miljømæssigt fokusområde. Den omtvistede begrænsning udelukker nemlig lavskov med kort omdriftstid af træarter, der ikke er naturligt hjemmehørende, der er plantet på et areal, som er udset til at være et miljømæssigt fokusområde. Under anvendelse af grundforordningens artikel 46, stk. 2, litra g), og den omtvistede begrænsning kvalificeres et areal, der er beplantet med lavskov med kort omdriftstid, således som et miljømæssigt fokusområde på betingelse af, at det ikke er beriget med mineralsk gødning eller behandlet med plantebeskyttelsesmidler, og at lavskoven består af naturligt hjemmehørende træarter.

19 Kommissionen har ikke overskredet sin beføjelse ved at vedtage den omtvistede begrænsning. Den har nemlig i overensstemmelse med grundforordningens artikel 46, stk. 9, litra a), fastsat et nyt kriterium for fastlæggelsen af, hvilke typer af arealer i grundforordningens artikel 46, stk. 2, der kan betragtes som miljømæssige fokusområder. Hverken grundforordningens artikel 46, stk. 9, litra a), eller andre bestemmelser i samme forordning bestemmer, at det nævnte kriterium ikke må vedrøre den type

træarter, der må plantes. Derudover bidrager den omtvistede begrænsning af de grunde, der er anført i præmis 31 ff. nedenfor, til fastlæggelsen af miljømæssige fokusområder på en effektiv og sammenhængende måde i betragtning af formålet om bevarelsen af biodiversiteten på disse arealer.

20 I øvrigt har Kommissionen ikke ved at vedtage den omtvistede begrænsning tilsidesat medlemsstaternes kompetence og skønsbeføjelser i forhold til at fastlægge de træarter, der kan plantes med henblik på at danne lavskov med kort omdriftstid.

21 Grundforordningen og navnlig artikel 4, stk. 1, litra k), og artikel 4, stk. 2, litra c), tildeler nemlig ikke medlemsstaterne en eksklusiv kompetence til at udvælge de træarter, der kan anvendes til at oprette miljømæssige fokusområder. Som Kommissionen med rette har angivet i sine skriftlige indlæg, forholder det sig sådan, at selv om medlemsstaterne kan oprette en liste over de træarter, der kan anvendes i lavskovsbeplantninger med kort omdriftstid, kan alene de træarter, der opfylder de betingelser, der er fastsat i grundforordningen, og som opfylder de yderligere kriterier, som Kommissionen har fastlagt i forbindelse med udøvelsen af sin beføjelse, tages i betragtning med henblik på at kvalificere landbrugsarealer som miljømæssige fokusområder.

22 Derudover reducerer den omtvistede begrænsning ikke medlemsstaternes skønsbeføjelse til et rent symbolsk niveau og fratager den ikke i praksis sin betydning. Ungarn har nemlig ikke bestridt Kommissionens konstatering af, at det fremgik af de meddelelser, som medlemsstaterne fremsendte under anvendelse af grundforordningens artikel 46, stk. 8, at disse havde udpeget naturligt hjemmehørende træarter med henblik på at danne arealer beplantet med lavskov med kort omdriftstid, der er kvalificeret som miljømæssige fokusområder. Det fremgår af disse meddelelser, at 18 medlemsstater og regioner i to andre medlemsstater har udvalgt i alt 19 træarter, der gør det muligt at oprette miljømæssige fokusområder beplantet med lavskov med kort omdriftstid. Medlemsstaterne har således meddelt træarter, der opfylder såvel de krav, der er indeholdt i grundforordningen, som dem, der er indført i kraft af den omtvistede begrænsning. Desuden har Kommissionen anført, at der i tæt på 75% af medlemsstaterne, herunder Ungarn, fandtes træarter, der gør det muligt at danne lavskov med kort omdriftstid, der kan klassificeres som miljømæssige fokusområder. I forbindelse med den meddelelse, som foretoges under anvendelse af grundforordningens artikel 46, stk. 8, udpegede Ungarn således fem træarter, der anvendes til at danne lavskov med kort omdriftstid, nemlig poppel, pil, ask, elm og el.

23 I øvrigt har Ungarn ikke i fornøden udstrækning underbygget sit argument om, at medlemsstaternes skønsbeføjelse blev frataget sin betydning, fordi ingen naturligt hjemmehørende træart er økonomisk rentabel. Ungarn har nemlig ikke angivet, på hvilket grundlag medlemsstaten hævder, at rentabiliteten udgør et element, der skal tages i betragtning i forbindelse med fastsættelsen af nye kriterier for at fastlægge de miljømæssige fokusområder, navnlig i betragtning af, at grundforordningens artikel 46, stk. 2 med hensyn til lavskov med kort omdriftstid bestemmer, at det, der svarer til 5% af de jordarealer, der skal afsættes til forgrønnelsespligten, ikke skal høre til agerjord. Desuden har Ungarn under alle omstændigheder ikke fremlagt beviser, der godtgør, at dyrkning af naturligt hjemmehørende træarter til lavskov med kort omdriftstid ikke er økonomisk rentabel.

24 Ovenstående vurderinger drages ikke i tvivl af Ungarns påberåbelse af 55. betragtning til den delegerede forordning. Denne betragtning angiver nemlig, at »[d]en begrænsede anvendelse af rå- og hjælpestoffer ved dyrkning af lavskov i kort omdrift medfører indirekte fordele for biodiversiteten«, og at »[medlemsstaterne] [m]ed henblik herpå bør […] fastsætte de betingelser, der gælder for denne type miljømæssige fokusområde, ved at specificere de træarter, der kan anvendes, og reglerne for anvendelse af rå- og hjælpestoffer«. Således omhandler denne betragtning hovedsageligt hjælpestoffer. Derudover kan den ikke gå forud for grundforordningens artikel 46, stk. 9, litra a), eller artikel 45, stk. 8, i den delegerede forordning, der indeholder den omtvistede begrænsning. Ungarn har indirekte medgivet dette ved i stævningen at have anført, at »betragtningerne ikke har nogen retligt bindende virkning i modsætning til bestemmelserne i artiklerne«. Endelig skal det, for så vidt som den nævnte betragtning

indrømmer en kompetence til medlemsstaterne, bemærkes, at den, af de grunde, der er anført ovenfor i præmis 21, på ingen måde udelukker Kommissionens vedtagelse af den omtvistede begrænsning. Denne betragtning kan således ikke have betydning for de tidligere anførte bemærkninger.

25 Af samtlige ovenstående grunde skal Ungarns påstand om, at Kommissionen ved at vedtage den omtvistede begrænsning har overskredet sine beføjelser og på uberettiget vis begrænset medlemsstaternes skønsbeføjelse, forkastes.

Om hensynet til de økologisk set bedst egnede træarter og udelukkelsen af arter, der ikke er naturligt hjemmehørende

26 Ungarn er af den opfattelse, at Kommissionen ved at indføre den restriktive betingelse, der består i anvendelsen af »de økologisk set bedst egnede træarter«, har anlagt en tilgang, som der ikke er hjemmel til i grundforordningen, og som ikke er forenelig med dennes ånd. Derudover protesterer Ungarn over, at alene træarter, der er naturligt hjemmehørende, anses for at være de økologisk set bedst egnede. En udelukkelse af de træarter, der ikke er naturligt hjemmehørende, ville kun kunne være tilladelig, såfremt det alene var de arealer, der direkte havde indflydelse på biodiversiteten, der økologisk set var egnede. Imidlertid er sidstnævnte synspunkt videnskabeligt ukorrekt og uforeneligt med grundforordningen. Udelukkelse på grundlag af kriteriet om »de økologisk set bedst egnede træarter« af træarter, der ikke er naturligt hjemmehørende, ville være behæftet med et åbenbart fejlskøn.

27 Hvad angår hensynet til de økologisk set bedst egnede træarter med henblik på at definere et areal beplantet med lavskov med kort omdriftstid som et miljømæssigt fokusområde skal der mindes om, EU-institutionerne på området for den fælles landbrugspolitik har vide skønsmæssige beføjelser for så vidt angår fastlæggelsen af de mål, der ønskes gennemført, og valget af egnede virkemidler. Heraf følger det, at Unionens retsinstansers kontrol hvad angår realitetsspørgsmål begrænses til en kontrol af, at institutionernes udøvelse af deres beføjelser ikke er behæftet med en åbenbar fejl, at der ikke foreligger magtfordrejning, eller at de ikke åbenbart har overskredet grænserne for deres skøn (jf. dom af 9.9.2011, Frankrig mod Kommissionen, T-257/07, EU:T:2011:444 præmis 84 og 85 og den deri nævnte retspraksis).

28 I øvrigt angiver 44. betragtning til grundforordningen følgende:

»Der bør etableres miljømæssige fokusområder, navnlig for at beskytte og forbedre især biodiversiteten på landbrug. Det miljømæssige fokusområde bør derfor bestå af arealer, der har direkte indvirkning på biodiversitet, f.eks. braklagte arealer, landskabstræk, terrasser, bræmmer, skovklædte arealer og skovlandbrugsarealer, eller som har indirekte indvirkning på biodiversitet gennem en nedsat anvendelse af rå- og hjælpestoffer på landbruget, såsom områder dækket af mellemafgrøder eller plantedække om vinteren. [...]«

29 Der skal således etableres miljømæssige fokusområder for at beskytte og forbedre især biodiversiteten på landbrug.

30 Imidlertid har Kommissionen ved at tage hensyn til de træarter, som den vurderer er de økologisk set bedst egnede – dvs. de træarter, der er bedst egnede hvad angår hensyntagen til balancen i det naturgivne miljø eller hensyntagen til det pågældende areals økosystem – valgt et kriterium, der favoriserer beskyttelsen af biodiversiteten. Beskyttelsen af balancen i arealets naturgivne miljø i forbindelse med udvælgelsen af træarter bidrager nemlig til at beskytte bedriftens biodiversitet, idet den forhindrer en ændring heraf. Kommissionen har følgelig ikke anlagt et åbenbart fejlskøn ved at tage hensyn til de økologisk set bedst egnede træarter med henblik på at definere et miljømæssigt fokusområde som omhandlet i grundforordningen. Hensyntagen til det nævnte kriterium er ikke i strid med grundforordningen eller dennes ånd.

31 For så vidt som Ungarn har bestridt, at det alene er de træarter, der er naturligt hjemmehørende, der udgør de økologisk set bedst egnede træarter, skal det bemærkes, at Kommissionen – uden at anlægge et åbenbart fejlskøn – kunne vurdere, at beplantning af træarter, der tydeligvis ikke er naturligt hjemmehørende, til lavskov med kort omdriftstid, ikke gør det muligt at sikre, at denne lavskov vil beskytte eller forbedre biodiversiteten på de områder af bedrifterne, som de er plantet på. Som nævnt ovenfor i præmis 28, er det formål, der forfølges gennem de miljømæssige fokusområder, at beskytte eller forbedre biodiversiteten af bedrifternes områder. Beskyttelsen af biodiversiteten af de nævnte områder indebærer beskyttelsen af deres naturgivne miljø. Den omstændighed, at Kommissionen har påbudt lavskov, der består af træarter, der er naturligt hjemmehørende, vil imidlertid bidrage til bevarelsen af det nævnte miljø og følgelig de pågældende områders biodiversitet. En træart anses nemlig for at være naturligt hjemmehørende, når den vokser naturligt i en region uden at være blevet importeret dertil. Modsat bidrager plantning at træarter, der tydeligvis ikke er naturligt hjemmehørende, ikke nødvendigvis til bevarelsen af det naturgivne miljø eller økosystemet af et landbrugsareal, og Ungarn har ikke fremlagt noget bevis, der gør det muligt i den foreliggende sag at finde, at træarter, der ikke er naturligt hjemmehørende, beskytter og forbedrer biodiversiteten i bedrifterne. Kommissionen kunne derfor uden at anlægge et åbenbart fejlskøn og uden at tilsidesætte grundforordningen begrænse den beplantning af træarter, der er på miljømæssige fokusområder beplantet med lavskov med kort omdriftstid, til udelukkende at udgøre træarter, der er naturligt hjemmehørende.

32 Ungarn mener derudover, at Kommissionen, idet den i kraft af vedtagelsen af den omtvistede begrænsning har fokuseret på områder, der har direkte indvirkning på biodiversiteten, har set bort fra den anden mulighed, der er angivet i 44. betragtning til grundforordningen, ifølge hvilken biodiversiteten ligeledes kan styrkes ved hjælp af områder, der har indirekte indvirkning, uden dog klart at angive grunden til dette valg i betragtningerne til den delegerede forordning eller i svarskriftet. Kommissionen har bestridt disse argumenter.

33 Det fremgår af 44. betragtning til grundforordningen (jf. præmis 28 ovenfor), at de miljømæssige fokusområder bør bestå af arealer, der har direkte eller indirekte indvirkning på biodiversiteten, uden at der er en rangfølge mellem disse to muligheder.

34 I den foreliggende sag tilsigter den omtvistede begrænsning, at oprette miljømæssige fokusområder på grundlag af disses direkte indvirkning på biodiversiteten derved, at den påbyder anvendelsen af træarter, der er naturligt hjemmehørende, med henblik på at danne miljømæssige fokusområder beplantet med lavskov med kort omdriftstid.

35 Dette valg fra Kommissionens side kan ikke anses for at være i strid med grundforordningens ånd, idet sidstnævnte giver mulighed for, at der træffes foranstaltninger, der har direkte indvirkning på biodiversiteten. Kommissionen kunne ved udøvelsen af sin skønsbeføjelse vælge en foranstaltning, der har direkte indvirkning på biodiversiteten. Derudover nødvendiggjorde det nævnte valg ikke en særlig forklaring i forhold til en begrænsning, der har en indirekte indvirkning, dels på grund af den manglende rangfølge mellem de to muligheder, og dels på grund af den omstændighed, at der i den foreliggende sag i medlemsstaterne – og navnlig i Ungarn – fandtes træarter, der er naturligt hjemmehørende, der kan danne lavskov med kort omdriftstid (jf. præmis 22 ovenfor). Følgelig skal Ungarns klagepunkt støttet på Kommissionens valg af et kriterium, der direkte favoriserer biodiversiteten, forkastes.

36 Af samtlige ovenstående grunde skal Ungarns klagepunkter, hvorefter den omtvistede begrænsning er støttet på et upassende kriterium og behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, forkastes. *[udelades]*

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Fjerde Afdeling):

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Ungarn betaler sagens omkostninger.

Prek Labucka Kreuschitz

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 1. juni 2016.

Underskrifter